

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011767
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011767.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému P. J., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom K. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. februára 2016, prejednal sťažnosť odsúdeného P. J. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Pp/145/2015 zo dňa 21. decembra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Pp/145/2015 zo dňa 21. decembra 2015 bolo podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že sa žiadosť odsúdeného P. J. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/95/2015 zo dňa 27.8.2014, rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/221/2007 zo dňa 28.11.2007 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1Pp/13/2008 zo dňa 30.1.2012 a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/100/2005 zo dňa 25.5.2005 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza, sp.zn., 2T/100/2005 zo dňa 4.7.2007 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1Pp/13/2008 zo dňa 30.1.2012 zamietla.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote písomne sťažnosť odsúdený. V sťažnosti odsúdený uviedol, že sa nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v llave, čo je jedna z najťažších väzníc na Slovensku. Aj napriek tomu si vytvoril podmienky k tomu, aby mohol viesť slušný život na slobode. Za múrmi tejto väznice sa vyučil, ktoré štúdium skončil s vyznamenaním. Aj naďalej chce pokračovať v štúdiu popri práci na slobode individuálne. Vo výkone trestu pracuje ako odborný technický kontrolór kvality už 30 mesiacov. Popri práci vo voľnom čase sa zúčastňuje rôznych aktivít. Vykonáva vedúceho cely, bol 4-krát disciplinárne odmenený, prevažne z pracoviska. Podľa jeho názoru splnil všetky podmienky k tomu, aby mohol viesť slušný plnohodnotný život po prepustení z výkonu trestu a starať sa tak o svojho maloletého syna C. M.. Viac pre adaptáciu na slobode nemôže spraviť. Odsúdený ďalej uviedol, že svoj trest vníma ako veľké poučenie, práve v tomto treste nastal v jeho živote zlom, kedy si uvedomil a prehodnotil svoje priority. Poukázal na to, že v hodnotení ústavu má napísané vysoké riziko sociálneho zlyhania a porušenie podmieneného prepustenia. Pol roka sleduje podmienené prepustenia a doteraz boli prepustení odsúdení, ktorí mali porušené práve tieto podmienky - 80% odsúdených ide na podmienené prepustenie na slobodu i napriek tomuto zlyhaniu. Z celkového trestu, ktorý mu bol uložený, a to 77 mesiacov, mu dokonca výkonu trestu zostáva 16 mesiacov. Jeho náprava na slušný život je viditeľná. Na slobode chce pracovať, naďalej si rozširovať svoje vzdelanie, starať sa o svojho syna a rodinu, zabezpečiť ich a chrániť ako vzorný a zodpovedný živiteľ rodiny. Na slobode nechce páchať trestnú činnosť ani užívať návykové látky. Podľa názoru odsúdeného tento právny systém mu nedáva šancu začať tak slušný život, ale prináša mu len sklamanie z toho, že všetkým, čím si vo výkone trestu prešiel a čo musel podstúpiť, vyšlo nazmar.

Uvedomuje si, že jeho trestná činnosť je pestrá, ale dnes má 31 rokov, iné zmýšľanie, postoj k slušnému životu, je zodpovedný a k trestnej činnosti a návykovým látkam je kritický. Vyjadril presvedčenie, že nechce viesť kriminálny život, pričom je ochotný prijať najvyššiu podmienku, akú mu zákon umožňuje a taktiež probačný dohľad.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného do rozhodnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr.por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie riadneho života odsúdeného pre prípad jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody musí byť založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody so zohľadnením správania sa odsúdeného pred nástupom výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov.

Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť účel trestu, teda aj nápravu páchatela trestného činu, v dôsledku čoho sa odstráni nebezpečnosť tohto páchatela pre spoločnosť v dôsledku jeho pobytu na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahe súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Hoci aj podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení niet pochyb o tom, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody správa v súlade s ústavným poriadkom a pozitívom na strane odsúdeného je aj to, že podľa hodnotenia ústavu môže byť jeho správanie príkladom pre ostatných odsúdených, na druhej strane okresný súd správne zistil a odsúdený to ani v sťažnosti nespochybňuje, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, dokonca má vykonať zvyšok trestu, z ktorého bol v minulosti podmiennečne prepustený

a je stále zaradený na výkon trestu v strednom stupni stráženia. Tieto skutočnosti napriek dobrému správaniu sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu ani podľa názoru krajského súdu nedávajú podklad k tomu, aby mohol súd dospieť k rozumnému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo riziko ďalšej recidívy. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, na rozdiel od prvotrestaných osôb, resp. osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, u ktorých vystupuje do popredia výchovná zložka trestu.

V prejednávacom prípade okrem skutočnosti, že odsúdený v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody, je nepochybné, že odsúdený v minulosti tiež dostal možnosť byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Poskytnutú dôveru súdu však sklamal tým, že sa po podmiennečnom prepustení znovu dopustil trestnej činnosti, hoci zrejme aj v predchádzajúcom konaní o podmiennečnom prepustení súdu tvrdil, že v dôsledku výkonu trestu sa polepšil a trestnej činnosti sa už nedopustí. Preto krajský súd považoval za správny a dôvodný záver okresného súdu, podľa ktorého nie je možné spoliehať sa na tvrdenia odsúdeného, že až terajší výkon trestu odňatia slobody v ňom vyvolal skutočné, úprimné a nezlomné predsavzatie viesť riadny život, ktoré by odsúdený skutočne dodržal v prípade vyhovenia jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na pozitívne zistenie opakovanej recidívy trestnej činnosti u odsúdeného, trestanej aj nepodmiennečnými trestami odňatia slobody pred súčasným výkonom trestu, okresný súd správne dospel k odôvodnenému záveru o existencii rizika ďalšieho zlyhania odsúdeného, existencia ktorého rizika aj podľa názoru krajského súdu nedáva rozumný podklad k záveru o možnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr.zák.

Pokiaľ odsúdený poukazoval na to, že podľa jeho poznatkov 80% odsúdených je podmiennečne prepustených napriek obdobnému zlyhaniu, krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa tomuto senátu známej rozhodovacej praxe ostatných senátov tunajšieho krajského súdu je rozhodovacia činnosť tunajšieho súdu v otázkach posudzovania splnenia zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody obdobná. Preto senát krajského súdu nedospel k záveru, že by okresný súd nepostupoval v súlade s ustálenou súdnou praxou nadriadeného krajského súdu a že by napadnuté uznesenie okresného súdu bolo svojvoľné (arbitrálné).

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná. Preto podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.